novobydžovský ZPRAVODAJ

Ročník XXIV.
26. září 1997

Číslo
4

Proměna náměstí ✶ Internet v Novém Bydžově ✶ Z jednání městského zastupitelstva ✶ Projekt Městské knihovny ✶ Koncert mladých ✶ Zdařilý turnaj o pouti v nohejbalu ✶ Fotbalové ozvěny ✶ Vzácné dary muzeu ✶ Nadace Divadlo vydala almanach ✶ Za starých časů — pokračování vzpomínek Ing. J. Provazníka ✶ Fišerův Bydžov ✶ Zajímavosti ✶ Inzerce ✶ Cesta naproti ✶ Z naší matriky

BYDŽOV MORAVĚ

Nadace Divadlo vznikla v našem městě především proto, aby se po mnoha letech podařilo zprovoznit budovu Jiráskova divadla a tím oživit i kulturní činnost ve městě. Toto všechno znamená jenom „maličkost", sehnat několik desítek miliónů korun a může se hrát.

Přes to všechno správní rada Nadace rozhodla, že je i naší morální povinností pomoci postiženým oblastem povodněmi. Inspirací pro přímou pomoc byl novinový článek a televizní šot o zatopeném Slováckém divadle v Uherském Hradišti, nově rekonstruovaném v loňském roce, kde záplavy napáchaly škodu asi za 3 mil. korun. Spojili jsme se s ředitelem Slováckého divadla Mgr. Jiřím Stránským a nabídli jim svou pomoc uspořádáním benefičního koncertu v našem divadle. Naše nabídka byla s vřelými díky přijata a pan ředitel přislíbil osobní účast členů jejich souboru. Přijeli zástupci mladší herecké generace tohoto divadla — paní Luďka Foretková a Zdeněk Kupka. Pan ředitel svoji přislíbenou účast s lítostí omluvil, protože má velké potíže s praskáním vlastního domu po povodních.

Koncert zahájil dechový soubor Skleněnka, tentokrát pod taktovkou Václava Ondráčka, a zahrál několik skladeb moravských autorů. Potom i naši hosté přispěli do programu několika melodiemi z muzikálů, které zazpívali na vlastní hudební podklady. Dá se říci, že oba umělci potvrdili známou pravdu, že dobrý „kumšt" se nemusí dělat jenom v tzv. kamenných divadlech. Oba herci přítomné diváky velice zaujali, za což byli odměněni vřelým potleskem. Stejně vřele ale obecenstvo přijalo i dalšího účinkujícího, místní folkovou skupinu Kantoři, vedenou Janem Filipem. Předvedli stejně skvělý výkon jako na předcházejícím pořadu „A přece se hraje..." Mnoho lidí si začíná uvědomovat, že tato skupina svým uměním zdaleka přesahuje rámec města. Na závěr celého pořadu ještě moderátor Vladimír Hrubý přednesl verše mecenášky zdejšího muzea paní Marie Alžběty Novákové-Nevyjelové „Stárnutí v slunci" a Skleněnka přidala několik skladeb na rozloučenou. (Osud této ženy je shodou okolností spjat s oběma městy. Část své poezie věnovala jak Novému Bydžovu, kde se narodila, tak i Uherskému Hradišti, kde chodila do gymnázia a kde jsou pohřbeni i její oba rodiče.)

Byl to hezký večer, přestože se velice těžce dával v tento dovolenkový čas dohromady. Všichni účinkující vystupovali bez nároku na honorář, za což jim alespoň nutno poděkovat. Finanční výtěžek — necelých dvacet tisíc — byl odeslán na konto Slováckého divadla a byl oznámen veřejnosti i přítomným členům tohoto divadla, dnes už našim přátelům. Oni na oplátku přislíbili, že jak jen to bude z obou stran technicky možné, velice rádi přijedou do Nového Bydžova a zahrají nám, třeba i bez nároku na honorář, některou z her svého repertoáru. Hezký večer byl zakončen společným posezením s našimi hosty, kterého se zúčastnil i starosta našeho města ing. Louda, členové Nadace a divadelního

Pokračování na s. 2

Dokončení ze s. 1

souboru Jirásek. Při besedě s oběma herci se přítomní také dověděli, jaké to je, když má člověk všeho až po krk, starostí i vody, a to doslova i do písmene.

Nezbývá než se těšit na další akce Nadace, o kterých si můžete přečíst na jiném místě tohoto čísla, a nezbývá než doufat, že občané našeho města svou účastí na těchto akcích pomohou znovuotevření našeho divadla.

- ný -

INTERNET v Novém Bydžově

Obyvatelé Nového Bydžova mohli nalézt v červnu ve své poště letáček, který jim oznamoval, že ZŠ Klicperova Nový Bydžov a firma CZCOM Hradec Králové nabízejí připojení k počítačové síti Internet. Mnozí si v tu chvíli neuvědomili, že jde o něco pro Nový Bydžov ne tak zcela nepodstatného. S trochou nadsázky lze říci, že se tak naše město objevilo na mapě civilizovaného světa. Přístup k Internetu se pro mnohé firmy i jednotlivce postupně stává nepostradatelným. Nejčastější způsob připojení počítače na Internet je prostřednictvím telefonních linek. Kdo chtěl být doposud v Novém Bydžově (vlastně i v celém UTO 448 — tedy i v Chlumci nad Cidlinou a okolí) připojen, musel za připojení platit nejen obvyklé poplatky svému poskytovateli Internetu (providerovi), ale i meziměstské telefonní poplatky. Stačí si spočítat, na kolik vás vyjde za rok desetiminutový telefonní hovor do Hradce Králové denně, a kolik zaplatíte, budete-li volat v rámci Nového Bydžova. Úspora je to obrovská. V současnosti již nic nebrání tomu, aby i v našem městě doznal Internet takového rozmachu jako jinde.

Proč se v tétho souvislosti objevuje ZŠ Klicperova? Dlouho jsme si lámali hlavu, jak zajistit, aby žáci školy měli k Internetu přístup, aby se naučili využívat všech jeho předností. Například v sousedním Rakousku budou mít během letošního roku přístup všechny školy včetně základních. Zaostávání v oblasti informačních technologií by nás ještě více vzdálilo od vyspělých zemí. Vše nakonec završila dohoda firmy CZCOM Hradec Králové s naší školou a v průběhu prázdnin již byli připojeni první zákazníci. Pro naši školu je ale podstatné, že budeme moci připojit na Internet celou naši počítačovou síť a umožnit našim žákům to, o čem jsme my i oni dlouho jen snili, seznámit je s prací v této celosvětové počítačové síti. Podobné možnosti nyní mají i ostatní školy.

Věnujme nyní pro ne zcela zasvěcené čtenáře trochu prostoru základním informacím o fenoménu současné doby — Internetu.

Internet poskytuje nepředstavitelně širokou nabídku informací — zpravodajské agentury, vydavatelství novin a časopisů i mnoho dalších institucí zveřejňují prostřednictvím Internetu aktuální zprávy, předpověď počasí, kurzy akcií, nejrůznější názory, komentáře. Na obrazovce počítače si může nejen přečíst např. nejčerstvější výsledky NHL, ale zhlédnout i videosekvence nejzajímavějších okamžiků z posledních zápasů. Můžete putovat zoologickými zahradami světa, poslouchat ukázky z produkce různých hudebních skupin, zjišťovat výsledky přijímacích zkoušek na vysokou školu, hledat v jízdních řádech a tak dále a tak dál. Statisíce firem nabízejí na Internetu své produkty, které si můžeme objednat, aniž byste vstali od počítače. Chystáte se do divadla? Mnohá divadla i u nás umožňují objednat vstupenky prostřednictvím Internetu. Přes Internet budete brzy moci své objednávky i platit (ve světě se tato forma již hojně využívá). Zdrojů a druhů informací je na Internetu v současnosti tolik, že si to lze jen velmi těžko představit.

Hledání informací (brouzdání Internetem) souvisí se snad nejčastěji používanou službou Internetu, a tou je WWW (World Wibe Web — česky asi celosvětová pavučina). Jistě jste se již setkali s podivnými zápisy jako *http://www.microsoft.com*. Takto vypadají adresy, pod nimiž se skrývají stránky institucí a firem.

Další důležitou službou Internetu je elektronická pošta (e-mail). Uživatelé Internetu zpravidla získají od firmy, která jim připojení k Internetu zprostředkovává, svoji vlastní adresu, na kterou jim může kterýkoliv jiný uživatel z kteréhokoliv místa na světě posílat elektronickou poštou (nejen zprávu ve formě textu, ale i jakýkoliv počítačový soubor). Doručení trvá obvykle jen několik minut. I s adresami elektronické pošty jste se již určitě setkali. Například adresa ZŠ Klicperova vypadá takto:
klicperka@nb.czcom.cz.

Internet nabízí i mnohé další možnosti. Některé počítačové programy a soubory můžete získat na svůj počítač přímo z WWW stránek nebo pomocí služby FTP (přenos souborů). Na Internetu existují i nejrůznější diskusní fóra (News), věnovaná určitým tématům, obecným (jako třeba politika) i úzce odborným (chov akvarijních rybiček). Tato fóra si lze představit například jako nástěnku, na které vystavíte svůj příspěvek, přečtete si příspěvky ostatních účastníků a na ně opět můžete reagovat. Zajímavý způsob, jak využít Internet, nabízí tzv. Telnet. S jeho pomocí můžete pracovat na určitém počítači připojeném

PROMĚNA NÁMĚSTÍ

Mnohým z vás jistě neunikla skutečnost, že naše náměstí se proměnilo ve staveniště. Tato situace je vyvolána tím, že firma SPT Telecom započala s výstavbou nových telekomunikačních sítí.

Této situace jsme se rozhodli využít k tomu, abychom vyměnili i ostatní sítě — jedná se o rozvody VČE, veřejného osvětlení a částečně vodovodů a kanalizací. Výsledkem této akce by mělo být odstranění havarijního stavu starých sítí v prostoru náměstí a zároveň i celková rekonstrukce povrchu náměstí. Nová tvář náměstí bude zároveň vyvrcholením práce v končícím volebním období.

Tato rekonstrukce je finančně velmi náročná, proto jsme museli využít možnosti požádat o úvěr. Zastupitelstvo města schválilo desetimiliónový úvěr, ze kterého se budou hradit tyto akce:

- **rekonstrukce náměstí,**
- **výstavba komunikace Na Staré Cidlině,**
- **výstavba komunikace Osecká ul. — Na Bělidle,**
- **výstavba komunikace U kopečka,**
- **plynofikace kotelny mateřské školy Palackého ul.,**
- **oprava kotelny Karlova 84 (bývalá Jednota).**

V souvislosti s výší tohoto úvěru se objevily i námitky týkající se výše celkové zadluženosti města, proto pro informaci našich občanů uvádíme přehled stávajících úvěrů a jejich splatnost:

- **10 mil. Kč — DPS DUHA + bytový dům Korneliova ul. — splatný v roce 2007;**
- **1,5 mil. Kč — plynofikace obce Vysočany — splatný v roce 1999;**
- **1,5 mil. Kč — plynofikace Nového Bydžova — splatný v roce 1997;**
- **2,2 mil. Kč — modernizace a údržba stávajícího bytového fondu — splatný v roce 2005.**

Z dluhové služby vyplývá, že město bude po letech 1997—1999 splácet cca 10 % z celkového rozpočtu města a v letech následujících až do roku 2007 cca 5 % z celkového rozpočtu města.

Z výše uvedených údajů vyplývá, že město bude schopno dostát svým závazkům a dále zajistí nezbytné investiční akce, které budou souviset s dalším rozvojem našeho města.

Ing. Pavel Louda,
starosta města

k Internetu (spouštět programy, prohlížet soubory, mazat či přidávat), i když se zrovna nacházíte na druhém konci světa. Takto může například pracovat student vysoké školy na počítači své katedry nebo zaměstnanec na počítači své firmy, aniž by opustili domov.

Doufáme, že jsme vás prostřednictvím těchto řádků alespoň stručně seznámili s problematikou Internetu a možnostmi, které tato počítačová síť přináší svým uživatelům.

PROJEKT Městské knihovny

V letošním roce si Městská knihovna v Novém Bydžově podala projekt na poskytnutí dotace nazvaný Zpracování a zpřístupnění knihovního fondu, regionálních a informačních dat čtenářské veřejnosti.

Cílem projektu je především zpracování a zpřístupnění dat knihovního fondu a dostupných regionálních informací v uceleném programovém prostředí. Tato data chceme zpřístupnit v budově knihovny, knihovnám a institucím (muzeím, městským úřadům v regionu), budou poskytovány informační a rešeršní služby. Dále budou data poskytnuta ke zveřejnění v souborném katalogu knihovního systému. Pomocí Email budeme zájemcům poskytovat informace přes Internet.

Tomuto našemu projektu přidělilo Ministerstvo kultury České republiky finanční dotaci ve výši 132 000,— Kč.

V současné době máme již instalován knihovnický program Lánius a naše knihovna je připojena k síti Internetu.

Provozní hodiny na Internetu v městské knihovně:
(zkušebně na měsíc září)
Út: 13—15 hodin
Čt: 13—15 hodin

Základní hodinová sazba je 33,— Kč, poplatek za připojení 25,— Kč.

Těšíme se na Vaší návštěvu

(DS)

Z jednání městského zastupitelstva

Zasedání městského zastupitelstva ze dne 27. srpna 1997 se hlavně zaměřilo na projednání majetkových a finančních záležitostí.

Schválilo **odprodej domu čp. 599 a 600** (bývalý hostinec U anděla) **s parcelami** firmě SINTOP za dohodnutou kupní cenu 1 milión 512 tisíc korun. Dále schválilo **zřízení zástavního práva na budovu čp. 84 s parcelou** v Karlově ulici (bývalá Jednota), které bylo podmínkou žádosti města o poskytnutí dotace a půjčky ze státního Fondu životního prostředí České republiky na plynofikaci města a kotelen MŠ Palackého ul., Zvláštní školy a Zimního stadionu.

Nejdůležitějším bodem jednání byl **úvěr na financování investičních záměrů města ve výši 10 miliónů korun.** Po zevrubném vysvětlení, zdůvodnění a vyjádření investiční komise zastupitelstvo schválilo otevření úvěru u Raiffeisenbank, a. s. podle předloženého návrhu. Seznam stavebních akcí, které se budou z tohoto úvěru hradit, je uveden na předcházející straně v článku **Proměna náměstí.**

Po zdůvodnění, že město nemůže za změněných podmínek plně vyčerpat státní dotaci Ministerstva financí České republiky na výstavbu 20 bytových jednotek, zastupitelstvo schválilo **vrácení části dotace (na 8 bytových jednotek)** s doporučením, aby těchto prostředků bylo použito pro oblasti postižené povodněmi.

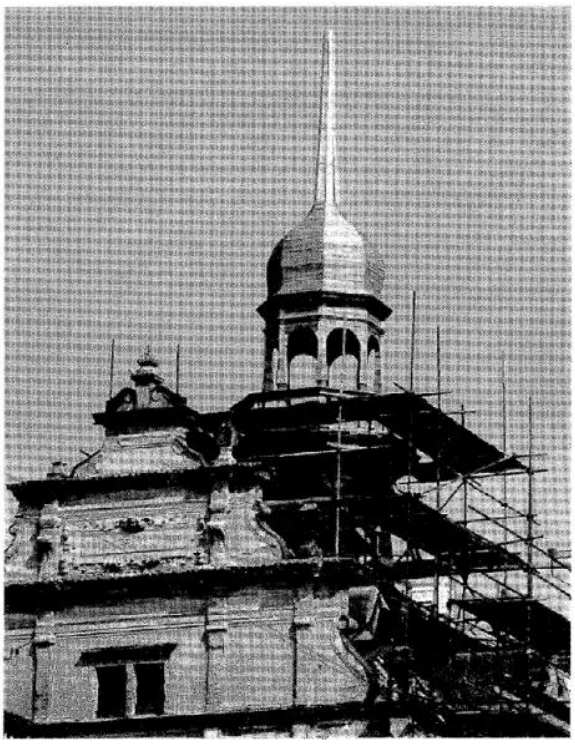
Zastupitelstvo na základě žádosti manželů Krškových o změnu předkupního práva města na pozemek parc. č. 1913/10 v k. ú. Nový Bydžov **zrušilo předkupní právo města** na stavbu mycí linky a část pozemku mycí linkou zastavěného.

Na zasedání zastupitelstva byl také schválen **návrh na odprodej nárožního domu čp. 134** v místní části Skochovice.

J. P.

Z opravy bývalého Okresního domu - nový skelet věže po osazení na budovu
Foto J. Prokop

Od 15. srpna 1997 byla
KOŽNÍ AMBULANCE
MUDr. T. Koucké
přestěhována do Purkyňovy ul. č. 1598
(tzv. autobusová ulice, u odjezd. stání č. 3)

Ordinační hodiny zůstávají beze změny

Koncert mladých

Nadace Divadlo pro Vás připravila na pátek 10. října 1997 v 19.30 hodin hudební pořad **Koncert mladých.** Vystoupí na něm mladí, začínající muzikanti z našeho města a okolí. Všichni jsou absolventy zdejší Základní umělecké školy. Doprovázet na klavír je bude profesorka pardubické konzervatoře **Jana Mičulková.** Programem bude posluchače provázet studentka zdejšího gymnázia **Martina Košátková.**

Účinkovat budou:

Ludmila Horová, zpěv, (roč. 1978). Je absolventkou ZUŠ v Novém Bydžově a v Hradci Králové, obor zpěv a klavír. Nyní studuje 1. roč. Vysoké školy pedagogické v Hradci Králové na katedře hudební výchovy. Je vítězkou oblastního kola Základních uměleckých škol v oboru zpěv. Vystupuje na koncertech v Novém Bydžově i v Hradci Králové.

Martin Kubišta, klarinet, (roč. 1977). Po absolutoriu naší ZUŠ byl přijat na Konzervatoř v Pardubicích, kde v současnosti studuje 4. roč. ve třídě profesora Ludvíka Posekaného. Připravuje se na soutěž dechových nástrojů v Ostravě. Kromě klarinetu se věnuje i zpěvu v pěveckém souboru REbelcanto, který vede hudební skladatel a profesor pardubické Konzervatoře Miroslav Reichl.

Anna Lauterbachová, kytara (roč. 1979). Kromě kytary absolvovala na zdejší ZUŠ i obor klavír. V současnosti studuje v 5. roč. na Konzervatoři v Pardubicích u profesora Petra Saidla. V minulosti se zúčastnila i Mezinárodní kytarové soutěže Kutná Hora 1995. Na tuto soutěž se připravuje i v tomto školním roce.

Jan Novotný, pikola, flétna, (roč. 1974). Po ukončení zdejší ZUŠ byl přijat na Vojenskou konzervatoř v Roudnici n. L., kterou úspěšně absolvoval a pokračoval ve studiu dál na pražské Konzervatoři u profesora Františka Malotína. Nyní je již výkonným hudebníkem, je členem Ústřední hudby armády ČR.

Vojtěch Novotný, trubka, (roč. 1974). Stejně jako všichni předcházející mladí muzikanti i on absolvoval na zdejší ZUŠ a byl přijat do Pardubic, kde studoval trumpetu u profesora Jiřího Houdka. Po ukončení této školy byl přijat na Janáčkovu akademii múzických umění v Brně, kde v tomto školním roce je posluchačem 3. ročníku hudební fakulty a studuje trumpetu ve třídě profesora Jana Brody. Je vítězem 1. interpretační žesťové soutěže Brno 97 ve hře na trubku.

Na koncertě, který se uskuteční v Jiráskově divadle, uslyšíme díla autorů Vítězslava Nováka, Carl Maria von Webera, Johanna Kaspara Mertze, Henry Purcella, Václava Trojana, Jindřicha Jindřicha, Johanna Sebastiana Bacha a řady dalších skladatelů.

- ný -

ZDAŘILÝ TURNAJ O POUTI V NOHEJBALU

Agilní nohejbalový oddíl Sokola Nový Bydžov uspořádal o pouti 9. srpna 1997 další turnaj v nohejbalu. Jelikož se očekával větší počet přihlášek tříčlenných družstev, využil oddíl pohostinství místního tenisového klubu LTC a uspořádal turnaj na tenisových kurtech. Zúčastnilo se celkem 22 družstev. Družstva se sjela ze širokého okolí a nechyběli ani nohejbalisté z Prahy. Pro zajímavost uvádíme jejich jména: NTV SDH Sloupno, Sokol Nový Bydžov, HopTrop Nový Bydžov, Becher Nový Bydžov, Horákovci Sloupno, Benecko, Hájek, Poseidon, Praha, Polaban HRK Nový Bydžov, Jeřice, Osada Zebín, Vitíněves, Kukačky, Ostaš A, Semily, Sokol Horka, VHJ Nový Bydžov, Starci Lázně Bělohrad, Vrchlabí, Kondor Praha, Ostašov B. Turnaj byl slušně navštíven, a tak přítomní diváci zhlédli tvrdé a také pro oko líbivé boje.

Vítězně z turnaje vyšel Ostašov B. Na dalších místech se umístily: Poseidon Praha, Osada Zebín, Ostašov A, NTV SDH Sloupno, Semily, Jeřice, Kondor Praha, Becher Nový Bydžov a další. Turnaj byl dotován pěknými cenami a všichni obdrželi diplom za účast. Potěšující je stoupající zájem o nohejbal v Novém Bydžově. Těšíme se na další turnaj.

mp

Cvičení Sokola Nový Bydžov

Pondělí—čtvrtek:	**16—17 hod.**	**Nejmladší žactvo**
		Mladší žákyně
	17—18 hod.	**Starší žákyně**
	18.30—19.30 hod.	**Starší ženy**
	19.30—20.30 hod.	**Mladší ženy**
Úterý:	**16—17 hod.**	**Mladší žáci**
	17—18 hod.	**Starší žáci**
	19.30—20.30 hod.	**Muži — sauna**
Středa:	**16—17 hod.**	**Gymnastika**
	17—19 hod.	**Nohejbal**
Pátek:	**16—17 hod.**	**Mladší žáci**
	17—18 hod.	**Starší žáci**
Neděle:	**14—17 hod.**	**Nohejbal**

FOTBALOVÉ OZVĚNY

FK Nový Bydžov - nováček oblastního přeboru

Do sezóny 1997—98 vstoupil FK Nový Bydžov jako nováček s novou tváří na trenérské lavičce. Novým trenérem se stal bývalý dorostenecký reprezentant a v minulosti hráč Ústí nad Labem a Spartaku Hradec Králové jedenačtyřicetiletý Jindřich Doubek. Na asistentský post se z místa hlavního trenéra přesunul pro pracovní zaneprázdnění Karel Rygl, který náš tým dovedl z 1. A třídy do oblastního přeboru.

Daleko větší pohyb a fluktuace ovšem provázely náš hráčský kádr. Hostování skončilo Novotnému z Kosiček a Kollárovi z Olympie Hradec. Pro celý podzim je vyřazen Jarda Trejbal a zdravotní problémy během prvních podzimních kol postihly i Průchu, Bořkeho, Skalického, Zimu, Vinopala, Petráčka, Chaloupku, Budínského, a když k tomu připočteme odchod Drobného do Převýšova, je nasnadě, že místo očekávaného a nut-

ného posílení po postupu došlo k rapidnímu oslabení mužstva. Několikrát se stalo, že útočnou dvojici tvořili dva nejstarší hráči mužstva Valenta a Doubek, kterým je dohromady 77 let!

Vzhledem k tomu je počet získaných bodů po 9. kole (13) téměř unikát! O to se zasloužil tento kádr mužstva:
brankáři: K. Průcha, I. Beránek;
obránci: M. Bořke, M. Jánský, L. Skalický, P. Zima, Č. Jirsák, D. Vinopal;
záložníci: Vl. Kout, P. Tér, J. Petráček, R. Chaloupka, J. Drobný (t. č. v Převýšově), J. Trejbal (dlouhodobě zraněn);
útočníci: J. Valenta, D. Budínský, J. Doubek, D. Hudák.

Výsledky:

1. kolo: N. B. — Ústí n. O. 4 : 0
branky: Budínský 2, Petráček, Tér.
2. kolo: Lomnice n. P. — N. B. 2 : 3
branky: Petráček 2, Valenta
3. kolo: N. B. — Litomyšl 0 : 4
4. kolo: N. B. — Havl. Brod 1 : 3
branka: Tér
5. kolo: Letohrad — N. B. 2 : 0
6. kolo: N. B. — Semily 0 : 3
7. kolo: Vysoké Mýto — N. B. 2 : 4
branky: Budínský 2, Petráček, Valenta
8. kolo: N. B. — Hlinsko 2 : 1
branky: Skalický 2
9. kolo: Žamberk — N. B. 0 : 0

J. V.

VZÁCNÉ DARY MUZEU

Naše muzeum mělo vždy štěstí na významné dárce a mecenáše. Kromě toho, že většina sbírkových předmětů byla už od založení muzea v roce 1888 většinou získána dary, objevili se i dárci, jejichž vklad do muzejních sbírek přesáhl obvyklé obohacení o jednotlivé předměty.

Zvlášť cenný darovaný soubor získalo muzeum koncem třicátých let **z odkazu bratří Mádlů**, který představuje několik set sbírkových předmětů, mezi nimi i četné obrazy, podmalby na skle, předměty z cínu, skla, porcelánu, fajánse, kameniny atd.

Rozsáhlý soubor skic a dokumentů po akademickém malíři **Janu Vavřinovi** (1848—1883) darovala v roce 1980 do muzea paní **Hana Suchánková** z Nového Bydžova.

V letech 1983 až 1984 byl sbírkový fond obohacen o soubor obrazů známého novobydžovského malíře **Stanislava Hudečka** (1872—1947), který muzeu darovali **manželé Hudečkovi** z Litomyšle. Obrazy „Les", „Alej v Hlušicích", „Pobřeží Jadranu", „Pobřeží Jadranu u Bašky", „Zátiší s jablky a vínem" a vítězný návrh na kalendář Národní politiky pro rok 1903 svědčí o vysoké umělecké úrovni děl tohoto autora, známého v našem městě zejména jedinečnými cykly barevných litografií partií z Nového Bydžova a okolí.

Zcela výjimečným obohacením byl v roce 1986 dar od paní **Růženy Moravcové** z Liberce. Rozměrný obraz Lovecký dvojportrét, rozměrný obraz na plátně, byl na základě uměleckohistorického rozboru určen jako **dílo z okruhu Petra Lelyho** (kolem 1660).

Po smrti **Václava Kudery - Křapíka** (1895—1987) získalo muzeum od **Josefy Hellerové** z Nového Bydžova a **Vladimíra Kudery** z Českého Meziříčí velký soubor plastik, obrazů, rukopisů a dalších předmětů, které budou v muzeu trvale připomínat všestranného naivního umělce — kamenosochaře a tvůrce galerie pod širým nebem, řezbáře a loutkáře, kreslíře a malíře, hudebníka, písničkáře a sběratele houslí, básníka, povídkáře a svérázného kritika společnosti.

Daleko největší soubor mimořádné umělecké hodnoty do muzea od roku 1987 postupně darovala paní **Marie Alžběta Nováková - Nevyjelová** z Brna, novobydžovská rodačka a čestná občanka našeho města. Kromě pozůstalosti po otci a vlastních literárních rukopisů sbírky obohatila o velmi cenný soubor obrazů, skic a grafiky, plastik, nábytku, šperků, uměleckých předmětů ze skla, porcelánu, fajánse, kameniny a cínu, suvenýrů ze zahraničních cest a dalších předmětů. Mezi díly moderních umělců vyniká obraz francouzského malíře Raoula Dufyho Aréna v Nimes v noci (z roku 1939). Z obrazů našich malířů zaujme především Domek na Ile de Sein Jana Zrzavého, Lidské akvárium Františka Tichého, Kytice a ovoce Antonína Procházky, Zima v Javornici Vojtěcha Sedláčka a Praha od Tróje Willi Nowaka. Nejvýznamnější část darovaných předmětů může návštěvník obdivovat v samostatném oddílu expozice věnovaném **životu a dílu profesora Bohumíra Nevyjela** (1883—1915) **a odkazu jeho dcery**, velké dárkyně a mecenášky našeho muzea.

V tomto roce muzeum získalo darem další cenný soubor — čtyři obrazy a tři skici novobydžovského malíře **Bohumila Horyny** (1914—1993). Laskavostí a pochopením paní **Milady Horynové**, vdovy po malíři, tak byl muzejní fond obohacen o reprezentativní ukázky tvorby umělce, jemuž zvlášť učarovala krajina rodného Novobydžovska.

Na závěr uveďme, že na naše muzeum pamatují bývalí Bydžováci i jinými velkorysými dary. Díky finančnímu daru paní **Vlasty Hudečkové** z Prahy ve výši 500 tisíc korun bylo možno při muzeu v roce 1994 založit **nadaci „Stanislav Hudeček"**, která významně podporuje výstavní, publikační a restaurátorskou činnost muzea a zaměřuje se na uchování a rozvíjení odkazu malíře Stanislava Hudečka i dalších výtvarných umělců našeho kraje s cílem vytvořit stálou galerii jejich děl. Nezapomínají na nás ani v zahraničí. Před několika dny při návštěvě v Novém Bydžově darovala našemu muzeu vzácný kalich s paténou paní **Zorka Hamiltonová (Schránilová)** z Londýna, dcera univ. prof. dr. Josefa Schránila.

Všem příznivcům a dárcům novobydžovského muzea patří i touto cestou velké poděkování.

J. P.

B. Horyna, Slunečnice, 1967, olej na plátně

Kompoziční jistota přivedla umělce k energickému rukopisu s bohatou škálou barevných past, kladených v souzvuku i záměrné disharmonii v reliéfních strukturách. V několika plátnech autor dospěl až k abstraktní malbě. Tak je pojat i darovaný obraz z roku 1982, vystavovaný tehdy pod názvem „Za svět bez válek", ve skutečnosti dílo protestující proti sovětské okupaci.

Nadace Divadlo vydala almanach

V polovině září se do rukou členů správní rady nadace Divadlo dostaly první výtisky almanachu. Už první prolistování dvacetistránkové publikace s pětatřiceti barevnými obrazovými přílohami každého přesvědčí, že jde o zcela mimořádný a vpravdě reprezentativní tisk. Díky **sponzorství Centrotexu a. s., jmenovitě členu představenstva Ivanu Novotnému, čestnému prezidentu nadace Divadlo**, bylo možno vydat publikaci, která v podmínkách našeho města zatím nemá obdoby.

Obraťme tmavě modrou obálku s logy nadace Divadlo a seznamme se stručně s obsahem. Almanach začíná **základním textem statutu nadace a celostránkovou faksimilí dopisu prezidenta Václava Havla**, zaslaného nadaci. Na dalších stranách (2—13) je čtenář uveden do kulturních dějin Nového Bydžova. Z pera J. Prokopa tu jsou následující kapitoly: **Nový Bydžov v proměnách staletí — Založení města — Počíná Kniha svědomí — Marek Bydžovský z Florentina — Na starém židovském hřbitově — Šlechta ve městě a v okolí — Studentské merendy — Počátky divadla — Zpěvem k srdci, srdcem k vlasti — Svědkové minulosti.** Závěrečnou kapitolu **Divadelní jednota „Jirásek"** napsal dlouholetý člen DJ a její archivář a kronikář Zd. Smutný.

Výtvarná redaktorka Marie Šemberová dala almanachu zajímavou a netradiční grafickou úpravu a Unipress, s. r. o., Turnov zajistil dokonalý tisk.

* * *

Z almanachu nadace Divadlo pro naše čtenáře uvádíme alespoň čtyři textové ukázky.

Prezident republiky

V Praze dne 12. července 1997

Vážení přátelé,

S radostí jsem přijal zprávu, že v této složité době finančních starostí a politických napětí se občané Nového Bydžova a jeho okolí rozhodli vlastními silami zachránit zdejší divadelní budovu.

Rád bych v této souvislosti připomenul, že divadlo hrálo v moderních českých dějinách zvláštní a jedinečnou roli. Bylo vždy nejen prostorem společenské komunikace, ale i prostorem svobodného projevu národní svébytnosti a veřejného mínění. V dobách rakousko-uherské monarchie, německé okupace či totalitního režimu, zkrátka v letech, kdy jsme nebyli samostatným státem a nemohli jsme mít vlastní politickou reprezentaci a normálně fungující veřejný život, suplovalo divadlo vždy znovu tyto funkce. Lidé se v něm scházeli jako v jakémsi ohnisku nezávislého duchovního života a upevňovali si v něm společenské sebevědomí a sebeuvědomění. Dnes sice žijeme ve svobodných poměrech a tato rozmanitá poslání divadelní umění již nemusí přebírat, nicméně roli, kterou v historii hrávalo, má ve svých genech trvale zabudovanou a ta nepochybně dodnes naše divadlo ovlivňuje a ono zas ovlivňuje nás.

Václav Havel

NADACE DIVADLO NOVÝ BYDŽOV • 1996

Nový Bydžov v proměnách staletí

Tep života města byl četnými nitkami spojen s dějinnými proměnami celé země. Původně **královské město** připomínané poprvé v pramenech v roce **1305** bylo založeno na pravidelné geometrické osnově a stalo se významným střediskem Pocidliní. První obyvatelé prožívali neklidnou dobu zápasů o nástupnictví na českém trůně a mladého panovníka Jana Lucemburského přijímali ještě v nedostavěném městě. Stránky dějin královského města mohli však na pergamenech Knihy svědomí psát jen krátce ...

Dluhy „krále cizince" způsobily, že už v roce **1325** se města ujala nová vrchnost — **panský rod Vartemberků** — a Nový Bydžov poklesl mezi města poddanská. Výraznější změna přišla až v roce **1407**, kdy město obdrželo od Čeňka z Vartemberka **privilegium**, které měšťanům zaručovalo práva měst královských, jmenovitě Hradce Králové. Nedlouho potom vstupuje Nový Bydžov i do víru husitství nezdařeným útokem řemeslníků proti místnímu minoritskému klášteru.

Za dalších Vartemberků měšťané postupně získali právo na první a druhý jarmark (1473 a 1496) a od vrchnosti odkoupili rychtu. Město se stalo sídlem panství, k němuž patřilo na jedenáct okolních vesnic.

Po Vartembercích se Nový Bydžov dostal v roce **1516** do majetku **Pernštejnů.** Za nich začal hospodářský vzestup města, podpořený už v roce 1517 udělením dalších výsad. Se svolením vrchnosti se ve městě trvale usadila i část židovského obyvatelstva. Nejvýznamnější památkou na tuto komunitu je starý židovský hřbitov, založený v roce 1520, třetí nejstarší v Čechách.

Roku **1548** přešlo bydžovské panství do držení **Valdštejnů** a po vymření bydžovské větve valdštejnského rodu v roce 1567 připadlo králi Maxmiliánu II.

Nový Bydžov se nakonec v roce **1569** z poddanského vztahu vykoupil a stal se **královským věnným městem.** V roce 1593 pak byli Bydžovští přijati mezi příslušníky třetího stavu a získali právo účasti na zemských sněmech.

Slibný rozvoj města a jeho panství však na dlouhou dobu zasáhly katastrofální následky třicetileté války a nevedlo se lépe ani v dalších desetiletích.

Do počátku čtyřicátých let 18. století klade tradice vznik studentských merend, zvláštních slavností na rozloučenou s městem na konci prázdnin, kterých se zúčastňovali i významní básníci a spisovatelé. Studentské merendy se pak na dlouhou dobu staly vyhlášenou celoměstskou akcí. Právě přes merendy se Nový Bydžov dostával do povědomí celé země.

Jako jediné královské město v západní části rozsáhlého Hradeckého kraje byl Nový Bydžov od roku **1751** určen za **sídelní město** nově vzniklého **Bydžovského kraje**, zasahujícího od Krkonoš přes Vrchlabí, Jilemnici, Novou Paku, Jičín, Hořice, Nový Bydžov, Chlumec nad Cidlinou a Poděbrady až k Sadské. Z důvodu polohy bylo sídlo kraje od roku 1784 přeneseno do Jičína, ale název kraje zůstal zachován až do roku 1850. Nový Bydžov také po celé období zůstával největším městem kraje — v roce 1850 měl 4.919 obyvatel.

Od roku **1850** byl Nový Bydžov až do roku **1960** nepřetržitě sídelním **okresním městem** — 1850 až 1855 sídlem politického okresu s okresním

hejtmanstvím, 1855 až 1868 sídlem smíšeného okresního úřadu s okresním představeným, 1868 až 1919 sídlem okresního hejtmanství, 1919 až 1928 okresní správy politické, 1928 až 1945 okresního úřadu a 1949 až 1960 sídlem okresního národního výboru.

Zrušením okresu ztratil Nový Bydžov i poslední přívlastek města. Zásadní záměry v oblasti průmyslu a výstavby musely být opuštěny, jiné byly značně pozměněny či oddáleny. Město začalo celkově ztrácet i na svém společenském a kulturním životě.

Přes nepřízeň desetiletí však Nový Bydžov nepřestal být přirozeným centrem větší části obcí bývalého okresu. Jednou z cest k posílení vztahů ke středisku regionu v současnosti i do budoucnosti je přiblížení části úřední agendy okresu Hradec Králové ze spádové oblasti do Nového Bydžova.

Nadace Divadlo a městská kulturní zařízení usilují o to, aby se do města znovu vrátil bohatý společenský a kulturní život ve všech jeho proměnách, jak je přináší naše současnost.

Divadelní jednota »JIRÁSEK«

Je starou pravdou, že divadelní, zvláště ochotnická práce je činností přísně kolektivní a že jednotlivec v tom divadelním hemžení neznamená mnoho. Ale je také pravdou, že ne všichni vždycky přispívají svojí hřivnou stejně, jako třeba ti ostatní okolo. To u divadla bylo vždycky, že někdo obětuje nepočítaných hodin a dnů tomu krásnému poslání, kterému se říká ochotnické divadlo, zatímco ti ostatní sice vykazují také určitou činnost, ale jsou spíše vedeni a takovou iniciativu nevykazují. Je proto nutné se na tomto místě alespoň zmínit o těch, které sice už dávno pokryla černá zem, jejich jména na pomnících vybledla, ale jejich činnost je stále živá v paměti těch mladších, a hlavně uložena na věčnou paměť v archivu, kde je zaznamenána v zápisech, plakátech, fotografiích a novinových zprávách o jejich nepopíratelných zásluhách o založení ochotnického souboru v našem městě, o jeho vysoké úrovni již od počátku a o jeho existenci na předním místě v kulturním životě našeho města, okolí i celého kraje. Budiž jim z tohoto místa ještě jednou poděkováno tím, že na ně vzpomeneme.

Dobrým duchem divadelním již před založením divadelního ochotnického spolku byl v našem městě nájemce hotelu Schroll, zanícený ochotník pan **František Kabelák** — říkalo se mu „starší" — poněvadž později tutéž iniciativu vyvíjel i jeho syn, rovněž František — tomu se tedy říkalo „mladší". Právě starý pan Kabelák ještě s mladými studenty, řemeslníčky a bydžovskými děvčaty z měšťanských rodin stáli u kolébky tehdejšího spolku divadelních ochotníků. Defilují nám jména **Schroll, Jul. Peřina, arch. Jedlička, Prchlík, paní Pečinková-Špolcová, Lípa, Mikousek, Knobl, sl. Říhová.** Ti táhli káru Thalie v prvních létech. A dělili se o práci v souboru každý po svém, kdo měl do čeho chuť a k čemu měl předpoklady. Jako režiséři se střídali p. **Schroll, Kabelák a Peřina Jul.**, maskérem a vlásenkářem byl p.**Knobl**, který si velmi zakládal na tom, že byl 6 let profesionálním maskérem v Národním divadle. K těm se přidali ještě místní fotograf **Vraný a A. Knyttl** a v roce 1912 již přichází další mladá schopná síla — **Alois Janata**, který byl v našem souboru jedním z nejobětavějších po dobu několika desetiletí. V roce 1921 se přihlásil do práce mladý lékař **F. A. Sixl**, který nejen režíroval, ale upravoval také staré hry Tylovy a ihned je uváděl na scénu.

Počátkem dvacátých let přichází řada dalších mladých schopných herců, režisérů i pracovníků pro práce administrativní. A objevují se jména **Fr. Kabelák ml., J. Vavřina, Fr. Peřina, Ladislav Lysa.** Z dam již od počátku kromě zmíněné sl. Říhové to byla **paní Janatková, Turková, Šeblová a Čížková.**

Ke konci dvacátých let přicházejí další herci, režiséři, herečky — **Jar. Matějovský, pí Sacherová, R. Šimanovský, Fr. Poláček, Řehákovi, M. Bartošová, R. Weiss, B. Smílek, St. Prchlík, K. Sommerschuh, L. Kabeláková, Fr. Sládek, Fr. Chaloupka, K. Trojna, J. Čížek, A. Horká, R. Kubíčková** a desítky dalších.

Všechny jmenované již povolal vrchní „režisér" tam na věčnost. Jejich postavy a práce pro divadlo však zůstaly v paměti vděčných diváků.

Vděčná a trvalá vzpomínka těm, kteří se o činnost ochotnického divadla zasloužili a dneška se nedočkali . . .

* * *

Část výtisků almanachu byla z rozhodnutí správní rady uvolněna i pro další zájemce o tuto mimořádnou publikaci za cenu 200 Kč, která je současně příspěvkem na dokončení rekonstrukce Jiráskova divadla. Almanach bude možno zakoupit u pokladny o všech příštích akcích nadace a u předsedy správní rady Stanislava Horáka v kanceláři prodejny potravin GRAVE.

Ze statutu nadace Divadlo

zřízené zakládací listinou ze dne 14. prosince 1995

Čl. 2
Právní poměry nadace

1. Nadace je právnickou osobou a její právní poměry se řídí příslušnými ustanoveními občanského zák., dalšími obecně závaznými právními předpisy a tímto statutem.
2. Nadace je registrována u Okresního úřadu Hradec Králové pod č.j. 96/0032/VV2.

Čl. 3
Cíl nadace:

Nadace je zřízena za účelem získávání a shromažďování prostředků potřebných k záchraně dlouhodobě uzavřené budovy Jiráskova divadla v Novém Bydžově a k dokončení jeho rekonstrukce tak, aby mohla být v této kulturní památce nejen obnovena divadelní a další kulturní a osvětová činnost, ale aby tato činnost mohla být v zájmu občanů města a jeho okolí v budoucnosti s přispěním nadace zdárně provozována a využívána.

ORGÁNY NADACE DIVADLO:

Čestný prezident: Ivan Novotný
člen představenstva a. s. Centrotex

Správní rada:

předseda: Stanislav Horák
místopředseda: PaedDr. Milan Štoček
místopředseda: Mgr. Bohumil Orel
členové: Vladimír Hrubý
Jiří Hruška
Pavel Klepač
Petr Langr
Ing. Pavel Louda
Luboš Ondra
Jaroslav Prokop, prom. hist.
Jaroslav Žák

Kontrolní a revizní komise:

předseda: Ing. Josef Vondráček
členové: Zdeněk Smutný
Ing. Helena Trhoňová

NADACE DIVADLO
IČO: 62695789

Sídlo: SMETANOVA 1192
NOVÝ BYDŽOV
504 01

Číslo účtu nadace Divadlo
697400257/0100
u Komerční banky,
expozitura Nový Bydžov

ZA STARÝCH ČASŮ

Kapitola třetí,
kteráž podává zprávu o mém duševním kotrmelci nad tím,
že svět vypadá jinak, než mé rodné hnízdo, o spořádanosti věcí a lidí,
o fortelných výrobcích a uchvacujících Kláskových chlebíčcích,
o jarmarcích a velkoleposti novobydžovské výstavy

2. část

Mezi běžné městské podniky náležely trhy. Týdenní trhy byly vždy dvakrát týdně, tuším, že ve středu a v sobotu, a byly pořádány ve čtvrti náměstí před spořitelnou. Vesnické tetky zde nabízely drůbež, vejce, máslo apod. Máslo bylo paničkám nabízeno k ochutnání; nožíkem je uždibovaly a zkoumaly, nemají-li koupit u vedlejší konkurence. Ale hlavní událostí byly jarmarky. Konaly se několikrát do roka, trvaly obyčejně celý den a zabíraly celé náměstí. Náměstí bylo tehdy dlážděno „kočičími hlavami" a hlavní silnice se křížily v jeho středu. Takové náměstí pak sneslo i hrubší zacházení, takže nejrůznější kramáři, ať přespolní nebo zdejší, zde mohli rozbíjet své stánky a boudy, což se neobešlo bez zatloukání všelijakých kůlů a kolíků do země. Naši tam stavívali také boudu, a to vždy u silnice vedoucí západním směrem po levé straně.

O jarmarcích se scházela vždy spousta lidí z celého širokého okolí a mezi kramáři se tu a tam objevili i nějací ti šejdíři či šejdířkové a jako političtí šarlatáni získávali i tito povedení taškáři u lehkověrných lidí značnou pozornost svou výřečností nad nabízenými prostředky, jež měly lidstvo navždy zbavit problému děravého nádobí či plešatých hlav stejně jako chlupatých nohou. Tu jste si mohli opatřit „štěstí", pár bezcenných cetek v obálce, tam jste si mohli koupit vodičku na výrobu obtisků a zde — hle, sám papoušek vám mohl vytáhnout vaši „planetu". Ale to vše patřilo do koloritu života, bez toho by byly jarmarky i svět chudší. To ostatně dovedly ocenit děti, pro něž byla právě taková jarmareční vyražení — vedle tureckého medu, z jehož kvádru, „prošpikovaného" praženými mandlemi, se sekáčkem porcovalo na připravený papír, sladké vaty, „ledo-cuc" a dalších artiklů — ta nejpřitažlivější. To ostatně po dlouhé řadě let zjišťuji sám na sobě, neboť bych ještě dnes mohl ukázat přibližné místo, kde papoušek vytahoval planety nebo kde se prodával turecký med, ale zbytečně bych si lámal hlavu nad tím, kde se prodával třeba textil nebo hrnčířské výrobky.

Asi žádný jarmark se neobešel bez nějakého toho kuriózního kšeftaře v roli trhlého filantropa, kterému v hlavě přeskočilo a který hodlá zbavit se co nejrychleji a s nejmenším ziskem svého majetku výhradně ve prospěch dychtivých kupujících. Stál obyčejně na vyvýšeném místě a svolával celý rynk k nevídané atrakci a neslýchané příležitosti. Už toho měl plnou náruč a pořád přidával, neopomínaje uvádět vysoké finanční i funkční hodnoty přidávaného zboží, — a ještě pro maminku a ještě pro tatínka, pro babičku a pro dědu, a to všechno dohromady, protože jsem dobrák, dámy a pánové, za pouhých pět káčé, nebo i za méně.

Ale nejvelkolepějším podnikem byla nesporně výstava kraje novobydžovského, pořádaná v roce 1934 od 29. června do 15. července. Já ji zažil jako sedmiletý kluk, který právě skončil první třídu obecné školy. Moc jsem z toho nemohl mít, a přece ve mně ta výstava zanechala hluboký dojem. Pro výstavní účely byly zajištěny především školní budovy, ale hlavní letní výstaviště bylo na sokolském cvičišti, které během krátkého času dělníci a řemeslníci přeměnili v důstojné výstavní centrum s květinovými záhony, vlajkořadím, koncertním podiem a tanečním parketem a výstavními pavilony, nad nimiž pak — byla-li atmosféra dostatečně klidná — se ve značné výši houpal upoutaný obrovitý dětský balón, tuším, že s nápisem: „Balounek", neboť šlo o reklamu Balounkovy humburské cikorie. V ulici, dnes dávno zrušené, která ke cvičišti přiléhala z jižní strany, byly atrakce dětského koutku v čele s elektrickým autodromem, který byl umístěn hned vedle sokolovny, na místě dnešní ohavné žluté přístavby; a v té ulici, nedaleko autodromu — však jsem se mohl dívat na jeho vchod i na jeho starodávná kočárkovitá autíčka, v nichž jsem také jezdil — jsme měli i my náš prodejní stánek.

O výstavních dnech bylo na tomto výstavišti, kde podnikatelé, řemeslníci, živnostníci a zemědělci vystavovali i nabízeli své výrobky, neobyčejně živo; lidí tady bylo pořád jako much od rána až do pozdní noci, což jsem mohl občas i já sám posoudit, a hudba vyhrávala od tanečního parketu nebo z tlampačů a sluníčko svítilo a hřálo jakoby na účet příštích věků, a jen když bylo horka a prachu přespříliš, pak přišla náramná bouřka, spláchla špínu a vyčistila vzduch a zase se mohlo vesele pokračovat dál. Ba, věru, byl to Bohem požehnaný rok, jak si kdysi posteskl můj nejstarší bratr.

Na různých místech města byly pořádány akce, o nichž jsem vůbec neměl potuchy a o něž bych se stejně nezajímal, i kdybych o nich věděl; byly pořádány nejrůznější sjezdy stran, spolků, abiturientů, byly pořádány výstavy a výstavky nejrůznějších předmětů, zvířat, zemědělských produktů, byla pořádána jakási přehlídka či průvod automobilů. Takové slavnosti se ostatně nemohly bez průvodu obejít a populární Fišerova a Kvasničkova dechovka si přišly na své, právě tak jako spolky sokolů, hasičů, ale i cechy řezníků, pekařů a jiných profesí — vše v parádních spolkových a cechovních stejnokrojích podobně, jako se to dosud dělává mnohde na Západě. Při jednom takovém mumraji probíhala i volba královny krásy a snad jsem zahlédl i cosi jako mažoretky, pokud si ten dojem nepletu se vzpomínkou na nějaký Foxův zvukový týdeník, který běžel před filmem se „Šarlej Templovou" (jež byla tak populární, že jsem ji považoval za více méně bydžovskou záležitost). Ostatně přesně v tom čase tady také běžel tehdy senzační americký film opice King-Kong — ten King-Kong, který prý v Chlumci dokumentoval svůj příchod tím, že zanechal po městě své obrovité šlépěje směřující ke kinu, onen netvor, jenž byl předmětem vzrušených debat těch šťastlivců, kteří již mohli být svědky jeho hrůzného řádění. Dobře se pamatuji na šokující plakáty, na nichž King-Kong držel ve svém pazouru k smrti vyděšenou, svíjející se mladou ženu, i na svou zlost, že mi nebylo dovoleno toho nádherného opičáka spatřit na vlastní oči, protože film byl asi dětem nepřístupný, a i kdyby přístupný byl, stejně by mi to bylo málo platné, protože naše máti vystupovala v takových záležitostech v roli ostražitého četníka. Jaký div, že se mi všechny ty dojmy zmotaly dohromady tak, že čas výstavy kraje novobydžovského se mi spojil s americkým vpádem do našeho regionu.

Mne nejvíce fascinovaly ohňostroje, které se konaly snad každou neděli a každý svátek (kterých bylo v období výstavy dohromady šest) vždy pozdě večer, a to přímo na výstavišti. Na ty jsem měl z domova generální

pardon, na ně jsem se vždycky hrozně těšil, jich jsem se nemohl nikdy dočkat ani se jich dosyta nabažit a k nim jsem lezl jak můra za světlem co nejblíž, jak jen to bylo možné. V době výstavy byl také pořádán vojenský den, a to na lukách, v prostoru mezi Metličany a Královským lesem. Samozřejmě, že si z něj pamatuji jen přelet skupin vojenských stíhaček, které se hnaly nízko nad zemí nad hlavami diváků s tak hrůzným řevem, že se z toho rozklepala i dřevěná lavice, na níž jsem stál.

Na týž rok rovněž připadla slavná 127. merenda (slavila jubileum studentského praporu a jejím pantátou byl, nemýlím-li se, nacisty později umučený dr. Engler); její stěžejní dny spadly opět do rámce výstavy. Ani Jiráskovci ve výstavní dny nezaháleli — ostatně v těch dobách nezaháleli nikdy — a hráli divadlo. Pamatuji se rovněž, že právě v té době byla bydžovská kopaná na výši a zpupné AFK také neváhalo, pozvalo si tenkrát slavný národní „manšaft" s Pláničkou v čele do Bydžova a rozdalo si to s ním. — O velké benátské noci, kdy bylo na bydžovském koupališti (na Cidlině) živo jako o posvícení, hudba vyhrávala a po vodě pluly loďky ozářené lampiony, se nechci už ani zmiňovat; předně si na ni vzpomínám jen velmi matně a potom už opravdu nevím, jestli i ona probíhala v rámci výstavy nebo byla konána již o nějaký rok dříve.

Mohlo by se soudit, že se na to všechno dívám brýlemi mámivých vzpomínek dětství — ale kdepak, omyl! Kdysi jsem našel na půdě našeho starého domu torzo zápisů z přípravných schůzí, v nichž jsou dokumentovány pečlivé přípravy celého výstavního projektu, jeho realizace i výsledný průběh některých akcí výstavy. Zde se tedy člověk dovídá podle zápisů mimo jiné, že byl skutečně pořádán vojenský den — prý 1. července — že Jiráskovci hráli operetu „Na Svatém kopečku" a studenti „Fidlovačku" (to bylo vlastně na počest stoletého vzniku naší národní hymny), že ohňostroje byly opravdu o nedělích a svátcích ... atd., atd. Tak to bylo proponováno a tak to bylo jistě provedeno, neboť naši otcové nemluvili do větru. Lze se dále dočíst o nočním osvětlení některých městských objektů (celkem použito 20 reflektorů); dobře si na to vzpomínám; hleďme, tady se zase dočítám, že byl pro výstavu složen výstavní pochod, který byl hrán každého dne na výstavišti. Výstava měla svůj propagační stánek na pražských vzorkových veletrzích a přilákala lidi ze široka daleka, takže během jejího trvání výstavu navštívilo na sto tisíc zájemců; byla ukázkovým vzorem svého druhu a příkladem pro jiná města. Výnosem ředitelství státních drah byl změněn jízdní řád mezi Chlumcem a Bydžovem a Chlumcem a Hradcem, ministerstvo školství povolilo našemu městu výjimku, aby zde byl školní rok zkrácen o tři dny a školní budovy mohly být upraveny pro výstavní účely ...

Konec školního roku, na modrém nebi slunce jak mazanec a nekonečné prázdniny před námi. Co si člověk mohl víc přát? Zahodil jsem učení a šel cvrnkat kuličky na vedlejší dvorek s Mirkem Veselých, který byl vlastně mým prvním kamarádem v dětství z nejbližšího okolí. Hráli jsme u baráčku Tomanových, Franc Tomanů někde uvnitř asi pracoval na nějakém modelu letadla nebo lodě a paní Tomanová seděla u okna a vyptávala se, jak dopadlo vysvědčení. Bylo krásně a schylovalo se k náramné slávě. To jsem o nějaký den později sám zaznamenal, když jsem se brzy dopoledne vypravil za nějakým cílem na výstaviště, kde měl na mě čekat starší bratr; možná že jsme pak spolu šli na výstavu školních výtvarných prací, kde jsem také něco měl — vím aspoň, že jsme tam spolu skutečně byli. Jen když jsem vyšel před vrata na ulici, udeřila mě přes uši hudba z reproduktorů, která mě okamžitě chytla. Byl to tehdy známý šlágr o tom, že — jednou jsem viděl v okýnku blondýnku — který jsem pak o výstavních dnech slýchal snad denně, a ta blondýnka mě svou západáckou nonšalancí a trylkovací koketerií rázem okouzlila.

Město bylo už vymydleno a směrem k sokolovně vyzdobené vlajkořadím a transparenty a lidi se množili jako mouchy. Hlavním vchodem jsem se na výstaviště nějak nedostal, tak jsem to šel zkusit zadem. Cvičiště nebylo k poznání. Celá jeho plocha byla proměněna v květinové korzo s vlajkami a lavičkami, pažení, které je obepínalo, bylo odstraněno, kdežto na postranních plochách podél severní a východní strany byly mezi stromy umístěny výstavní a prodejní pavilony. Výstavišti ovšem vévodila sokolovna, tehdy po celé délce zadní strany opatřená dvěma nad sebou umístěnými lodžiemi. V té horní uprostřed vždycky hrála velká sokolská dechová hudba, a to hlavně při sokolských dnech. Ve spodní lodžii bylo nějaké nářadí a o výstavních dnech bylo před ní velké podium ve funkci řečniště, místa módních přehlídek a jiných vystoupení. Od přízemní lodžie často zaznívala o výstavních dnech hudba z reproduktoru, po níž vždy následovala báječná reklama, jejíž informace byla nesena v proudu ještě báječnějšího vodopádu slov, z nichž si pamatuji jen beznadějný úryvek — a ještě bez záruky: — Dámy a pánové, právě jste slyšeli, jak hraje náš nový radiový dvoulampový přijímač, naše Mikrofona 223, hezké, že? ... naše Mikrofona 223 je superhet s vysokou mezifrekvenční citlivostí ... dámy a pánové, i vy můžete mít ve svých domovech požitek z poslechu Mikrofony 223, jestliže ... Byl jsem však neobyčejně překvapen, když po řadě dlouhých desetiletí, někdy koncem sedmdesátých let, když jsme si náhodou na výstavu vzpomněli, můj nejstarší bratr, který měl neobyčejnou paměť nejen na jazyky, ale i na nejrůznější krásné pitominy a skopičiny, celou tu reklamní tirádu slovo od slova od A až do Zet ze sebe bez zajíknutí vychrlil.

Zadní vchod na výstaviště jsem nenašel, zato jsem narazil snad na jediné místo výstaviště, dočasný smeťák, kam mezi plevel a bodláčí byly nahrnuty odpady po úpravách výstaviště — hlína, piliny, dřevěný odpad, plechovky od barev a podobné zbytky. Tam u drátěného plotu, který zde odděloval smetiště od výstavní plochy, mě také vysledoval bratr a skulinou mezi plotem a zemí mi pomohl protáhnout se na druhou stranu. Při té operaci jsem nosem asi hluboce ryl smeťákem, protože mi v něm uvázla polopříjemná vůně pestré směsi dřevěného smetí, barev, trávy a hlíny, takže se ve mně navždy spojila s představou oněch slavných dnů.

Ing. J. Provazník

Pokračování příště.

FIŠERŮV BYDŽOV

Nadace Divadlo na podzim tohoto roku uspořádá 1. ročník festivalu dechových hudeb FIŠERŮV BYDŽOV.

Josef Fišera byl zdejší dlouholetý kapelník. Narodil se 23. října 1904 v Nové Skřeněři jako synek rolníka. Už jeho tatínek by dobrým venkovským muzikantem. V necelých osmnácti letech narukoval mladý Josef do Hradce Králové k vojenské dechové hudbě, kde pod kapelníkem Machem hrál baskřídlovku. Tato stará dobrá vojenská škola na něho měla zřejmě tak veliký vliv, že si po návratu z vojny založil svoji první kapelu a současně se věnoval i vedení zemědělského hospodářství. V roce 1928 se oženil s Františkou Smutnou, rolnickou dcerou z Lužce nad Cidlinou. Po čtyřleté činnosti s vlastní kapelou a práci rolníka ukončil hraní s vlastní kapelou a přijal nabídku kapelníka Rychtery v Novém Bydžově, ale náhoda ho v této době přivedla do Chlumce n. C., kde ho získali k založení vlastní kapely. Protože ale práce v zemědělství a činnost kapelníka se už tenkrát těžko dala provozovat současně, zanechal práce na svém hospodářství a začal se věnovat jenom hudbě. V Chlumci ale měla rodina problémy s bydlením, a tak nakonec přijal v roce 1929 nabídku kapelnictví po kapelníkovi Čiperovi a vrátil se

Pokračování na s. 10

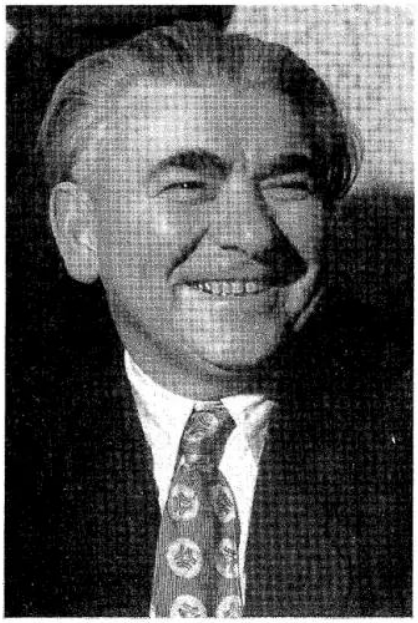
Dokončení ze s. 9

do Nového Bydžova. Zde si manželé Fišerovi zakoupili domek. Mezi tím se jejich rodina rozrostla a ještě ve Skřeněři se jim narodil syn Vladimír a později — už v Novém Bydžově — druhý syn Josef.

Dechový i taneční (dříve se říkalo jazzový) orchestr získal pod Fišerovým vedením velkou popularitu a sklízel muzikantské úspěchy po celém kraji. Josef Fišera působil nejen jako výkonný hudebník, vynikající trombonista, ale také jako hudební skladatel. Kromě trombonu ovládal dobře ještě řadu hudebních nástrojů, zejména baskřídlovku, housle, saxofon, klarinet a jiné. Z jeho málo známých činností je také nutno přiznat, že řadu let působil jako varhaník ve sboru Československé církve v Novém Bydžově a také působil jako vyhledávaný učitel hry na hudební nástroje.

Po zákazu tanečních zábav přechází za okupace v roce 1941 jako výkonný hudebník do Prahy, kde působil nejprve jako trombonista a houslista ve známém orchestru Jaroslava Maliny v kavárně Vltava. Současně v Malinově orchestru působili v té době např. zpěvačka Inka Zemánková, Stanislav Procházka a Bajotrio. V roce 1942 potom přechází do Radiopaláce, kde hrál pod řízením Dolfio Langra a houslisty Vizváriho, a od roku 1944 hrál v Interrádiu a posléze ve Filmovém symfonickém orchestru na Barrandově. V této době studoval externě na Státní konzervatoři v Praze, kde v dubnu 1946 složil úspěšně státní zkoušku ze skladby a dirigování, s vedlejším předmětem klavír a metodika výuky na hudební nástroje. Protože už tenkrát byl problém v Praze sehnat byt, vrátil se ještě v tomto roce opět do Nového Bydžova a působil zase jako kapelník a od roku 1949 jako vedoucí souborů. Všechny kapely, které vedl, se vyznačovaly vždy vynikající úrovní a hrát „u Fišery" bylo pro muzikanty vyznamenáním.

Málokdo ví, že Josef Fišera jako hudební skladatel složil 43 skladeb. Řada těchto děl byla nahrána brněnským rozhlasem, zejména populární Strouhalovou sedmičkou, a také pražským i hradeckým rozhlasem. Dokonce skladba sousedská s názvem „Ta naše" vyšla i na gramofonové desce. K Fišerovým šedesátým narozeninám vysílal brněnský rozhlas pořad, v němž ocenili jeho zásluhy jako dirigenta, hudebního pedagoga i výkonného hudebníka a zahráli několik jeho skladeb.

Ze zdravotních důvodů odešel posléze do částečného invalidního důchodu a spolu se ženou se přestěhoval za svými syny do Prahy, kde jako hudební skladatel a částečně jako výkonný muzikant působil až do své smrti 21. května 1983.

K uctění jeho památky tedy Nadace pozvala na zahájení FIŠEROVA BYDŽOVA Ústřední hudbu armády ČR. Je to typ hudebního tělesa, které na rozhraní dvacátých a třicátých let devatenáctého století se z těžkopádných vojenských kapel, složených z trubačů a pištců, stalo skutečným dechovým orchestrem s typickým průrazným zvukovým objemem a pozoruhodnou repertoárovou šíří.

Dechová tělesa měla výrazný podíl na zformování nového typu pochodu v rámci velké písňové formy a stala se významnou složkou dobové společenské reprezentace. Vývoj českých spolků s sebou pak postupně — jako výraz odbojného projevu proti německému živlu — přinesl i rozvoj civilních dechových orchestrů, spjatých mimo jiné i se vznikem sokolské dechové hudby, vedené v Kolíně skladatelem a kapelníkem Františkem Kmochem, a se vzorovým přínosem rakouských vojenských hudeb, v jejichž čele stáli nezřídka čeští kapelníci, např. Julius Fučík, Rudolf Nováček a později Labský, Obruča, Pešta, Uhlíř nebo F. Zita.

Na tyto tradice navázalo po druhé světové válce i působení Ústřední hudby Československé armády a dnes Ústřední hudby armády České republiky, jejíž činnost je od počátku spjata se jmény vojenských kapelníků a skladatelů Fadrhonse, Pravečka, Sluky, Mikuláštíka, Brejška a Kudeláska. Vynikající instrumentalistická kvalita hráčů ÚH AČR (většinou jde o absolventy konzervatoří nebo Akademie muzických umění) umožňuje tělesu, vedenému dnes šéfdirigentem plukovníkem Karlem Bělohoubkem, interpretaci náročných partitur, mezi nimiž tvoří nezanedbatelnou část úpravy symfonických skladeb, ale i nové skladby soudobých autorů. ÚH AČR vystupuje často v zahraničí. Hráli např. ve Spojených arabských emirátech, Kanadě, Anglii, Německu, Rakousku, Francii, Švýcarsku, Norsku, Švédsku, v zemích bývalého SSSR, Maďarsku, Polsku, Nizozemí, Belgii a v řadě dalších zemí.

Na koncertě, který bude svátkem pro naše město i okolí, zazní dokonce polka našeho kapelníka Josefa Fišery „Každému něco", kterou pro velký orchestr instrumentoval Zdeněk Tölg. Máme se tedy na co těšit.

Stanislav Novotný

Zajímavosti

PŘED PĚTI STY LETY. Dne 21. července 1497 udělil král Vladislav Jagellonský Novému Bydžovu druhý výroční trh (jarmark) po osm dnů po Letnicích (po osmé neděli po Velikonocích) — od 11. května až od 14. června. První jarmark získalo město od téhož panovníka už privilegiem ze dne 3. června 1473 po osm dnů od svátku sv. Egidia (Jiljí) — od 1. září.

Před půltisíciletím královský písař zaznamenal tyto věty: „My Vladislav, z Boží milosti uherský, český, dalmatský a charvatský král, markrabí moravský, lucemburské a slezské kníže a lužický markrabí etc., oznamujem tímto listem všem, že předstoupiv před nás urozený Petr z Vartemberka na Bydžově, věrný náš milý, prosil jest nás, abychom městu jeho Bydžovu jarmark roční dáti a znovu vysaditi ráčili. K jehožto prosbě pro věrné služby, kteréž jest nám týž Petr činil a činiti nepřestává, nakloněni jsouce s dobrým rozmyslem a naším jistým vědomím, mocí královskou v Čechách, dali jsme obyvatelům již psaného města Bydžova nynějším i budoucím jarmark roční a tímto listem dáváme a znovu jej jim vysazujeme, chtíce tomu konečně, aby tíž měšťané nynější i budoucí jich ten jarmark s osmi dni pořád zběhlými v pondělí Letniční jměli a drželi a jeho požívali tím vším právem a spůsobem, jakožto i jiná města v království našem českém svých od starodávna vysazených jarmarků užívají a užívati mohou z práva neb z obyčeje. Při tom jim i jich budoucím tuto milost učinili sme a činíme, aby tíž měšťané a obyvatelé téhož města Bydžova při tom jarmarku clo vybírali a vybírati mohli tak a tím obyčejem, jakožto při prvnějších jarmarcích clo od starodávna vysazených vybírali, a to bez naší i budoucích králův českých i všeliké překážky všech jiných lidí, nyní i na časy budoucí věčné. Protož přikazujem úředníkům i všem poddaným našim věrným milým, abyste v užívání jarmarku napřed psaného měšťanům a obyvatelům města Bydžova nynějším i budoucím jich nepřekáželi, ani komu pře-

kážeti dopouštěli, ale je při tom obdarování a milosti naší jměli, drželi a zachovali, jináč toho nečiníc pod zachováním naší milosti.

Tomu na svědomí pečeť naši královskou k listu tomuto přivěsiti jsme kázali.

Dán na Budíně v pátek před svatou Máří Majdalenou, léta Božího tisícího čtyrstého devadesátého sedmého a království našich uherského sedmého a českého dvacátého šestého . . .“

Třetí jarmark udělil městu císař Rudolf II. dne 31. července 1589 po osm dnů od svátku Tomáše biskupa (od 29. prosince) a čtvrtý jarmark císař Leopold I. dne 21. dubna 1666 po osm dnů od středy po první neděli postní (Invocavit) před Velikonocemi — od 11. února až od 17. března. Poslední privilegium získali novobydžovští měšťané, „aby oni po těch tak dlouhotrvajících obtížnostech a neřestech vojenských a tudy vzatých škodách zase ku povstání přijíti a sobě jakž takž pomocti mohli“.

Původní jarmarky byly později zkráceny na dva dny. Jak zaznamenal Celestin Říha (Místopis a dějiny král. věnného města Nového Bydžova, Praha 1868, s. 3), výroční trhy byly nově uspořádány v roce 1863, „takže první den trh na dobytek, druhý den trh na zboží všelikého druhu bývá“. Zatímco si autor postěžoval, že „dosaváde příliš nevynikají“, pochválil naopak týdenní trhy konané každou středu, které jsou „v plném rozkvětu a těší se rok od roku z silnější návštěvy“.

Přes pozdější oživení jarmarky už nikdy nedosáhly proslulosti a rozsahu z předchozích století. Vždyť o jarmarcích ještě v polovině třicátých let 19. století bylo na náměstí a v přilehlých ulicích napočítáno na 480 různých stánků!

Zveme Vás tímto na koncert ženského komorního pěveckého sdružení

AMBROSIUS

Z HRADCE KRÁLOVÉ,

který se koná

v neděli 5. října 1997 ve 14.30 v prvním patře budovy Českobratrské církve evangelické, U památníku 1156 (budova v parku pod náměstím). Na programu budou v první části duchovní vokální skladby, ve druhé části úpravy českých a moravských lidových písní.

Vstupné dobrovolné

Farní sbor Českobratrské církve evang. v Novém Bydžově, U památníku 1156

Česká spořitelna, a. s. a Česká stavební spořitelna, a. s.

vyhlašují

SOUTĚŽ

NOVÝCH KLIENTŮ ČS - STAVEBNÍ SPOŘITELNY A. S.
v okresní pobočce České spořitelny, a. s. - Hradec Králové

1. cena . . . . . 10 000 Kč
2. cena . . . . . 8 000 Kč
3. cena . . . . . 7 000 Kč

1. Do soutěže o peněžité výhry jsou zařazeni všichni účastníci stavebního spoření (fyzické osoby), kteří v době od 1. 8. 1997 do 31. 10. 1997 včetně sepsali Návrh na uzavření smlouvy o stavebním spoření, zaplatili v témže období úhradu za uzavření této smlouvy v plné výši a prokázali její zaplacení. Zaplacením se rozumí připsání této úhrady na účet ČS - stavební spořitelny, a. s. (dále jen ČSST).
2. Ze soutěže jsou vyloučeni zaměstnanci a zprostředkovatelé ČSST a osoby blízké a právnické osoby.
3. Všichni účastníci stavebního spoření podle bodu 1 budou zařazeni do slosování. Z účastníků soutěže budou vylosováni 3 výherci, kterým bude na účet jejich stavebního spoření připsána výhra ve výši:
   1. cena . . . . . 10 000 Kč
   2. cena . . . . . 8 000 Kč
   3. cena . . . . . 7 000 Kč
4. Vylosování soutěže bude provedeno dne 17. 11. 1997.
5. Jména výherců budou uveřejněna nejpozději do 15 dnů po slosování formou výherní listiny, která bude k dispozici na pobočce České spořitelny, a. s. a dále bude uveřejněna v regionálním tisku, popř. jiných regionálních médiích. Výherci budou o své výhře písemně vyrozuměni.

BLIŽŠÍ INFORMACE VE VŠECH POBOČKÁCH SPOŘITELNY.

Ing. Jaroslav Manc, v. r.
ředitel okresní pobočky

IKS spol. s r. o. NOVÝ BYDŽOV, DR. TYRŠE 808

POČÍTAČE
TISKÁRNY
KOPÍRKY
KOMPONENTY
SOFTWARE

- návrh a zpracování prezentační grafiky a „www“ stránek
- montáž a servis počítačových sítí
- zápis dat na CD ROM
- připojení na síť INTERNETU

provozovna: REVOLUČNÍ 264 - TEL.: 0448/521 127, 521 091

Cesta naproti

Všem, kteří stav těla nepovažují za něco, co by lidi v této zemi mělo rozdělovat.

NOVÝ BYDŽOV CÍLEM DRUHÉ ETAPY VII. ROČNÍKU JÍZDY TĚLESNĚ POSTIŽENÝCH SPORTOVCŮ

V úterý 9. 9. bylo na bydžovském náměstí neobvykle živo. Na pódiu před radnicí vyhrávala řízná dechovka, pochodovaly mažoretky a prostor se naplnil žáky našich středních a základních škol. Přišli pozdravit účastníky závodu handicapovaných sportovců. Akci pořádá pražská nadace Cesta naproti. Přestože letos se jel již sedmý ročník, Bydžov byl etapovým městem poprvé. Mezi závodníky byli dokonce i mistři Evropy, světa a účastníci paraolympiády.

Městský úřad ve spolupráci s MEKKOU pro ně připravil nejen toto vřelé uvítání, ale i prohlídku muzea, návštěvu hřebčína v Měníku a na závěr společenský večer, který zpříjemnila známá skupina KANTOŘI.

A jak se našim hostům u nás líbilo? O tom svědčí slova ředitelky nadace Cesta naproti Mgr. Jedličkové: „Přivítání, jakého se nám dostalo v Novém Bydžově, je to nejkrásnější v celé sedmileté historii této akce — vehnalo nám až slzy do očí."

Organizátoři + pořadatelé touto cestou děkují všem sponzorům za jejich pomoc a spolupráci.

PaK

Naši matriky

NAROZENÍ

30. 6. **Veronika Melicharová,**
N. B., Chudonice, Revoluční 100
4. 7. **Matěj Kanaval,**
Nový Bydžov, Karla IV. 205
4. 7. **Václav Ludvík,**
Nový Bydžov, Havlíčkova 66
7. 7. **Sindy Telváková,**
Nový Bydžov, Na Šarlejích 96
17. 7. **Klára Šepsová,**
Nový Bydžov, Chudonice 194
22. 7. **Jan Tříska,**
Nový Bydžov, U jatek 878
23. 7. **Nikola Klozová,**
Nový Bydžov, J. Nerudy 1750
29. 7. **Tereza Kellnerová,**
N. B., M. Bydžovského 1161
8. 8. **Lukáš Strnad,**
Nový Bydžov, Klempířská 1474
12. 8. **Jiří Fiala,**
N. B., Dr. M. Horákové 1556
15. 8. **Anežka Blažková,**
N. B., Chudonice, Kollárova 166
28. 8. **Miloslav Horák,**
N. Bydžov, Na Staré Cidlině 744
1. 9. **Lucie Vízková,**
Nový Bydžov, Tylova 382

SŇATKY

20. 6. **Jan Merta,**
Nový Bydžov, Na Otmarce 341
Gabriela Pelánková,
Nový Bydžov, Merendní 1876
21. 6. **Aleš Myslivec,**
Nový Bydžov, Bratří Mádlů 800
Lenka Prokopová,
Krasíkov 78
21. 6. **Pavel Hladík,**
N. Bydžov, č. Stará Skřeněř 18
Lenka Šímová,
Uherské Hradiště, Janáčkova 623
28. 6. **Roman Bureš,**
Smidary, č. Loučná Hora 22
Ilona Barvová,
Nový Bydžov, Husova 1177
12. 7. **Kamil Restl,**
Nový Bydžov, V ráji 1323
Jolana Jadrná,
Písek čp. 102
18. 7. **Miloslav Kořínek,**
Nový Bydžov, J. Fučíka 889
Hana Haltufová,
Nový Bydžov, Úzká 1187
19. 7. **Karel Voslář,**
Vysoké Veselí čp. 95
Diana Matoušková,
Nový Bydžov, P. Bezruče 527
19. 7. **Petr Sedláček,**
Nový Bydžov, J. Jungmanna 1730
Simona Plchová,
Ostroměř čp. 314
19. 7. **Vladimír Hanák,**
Nový Bydžov, Merendní 1908
Romana Šimáčková,
Nový Bydžov, Dukelská 971
19. 7. **Štefan Absolon,**
Nový Bydžov, V. K. Klicpery 559
Pavlína Kárová,
N. B., M. Bydžovského 1150
16. 8. **Jan Rygl,**
Nový Bydžov, č. Zábědov 16
Olga Libánská,
Starý Bydžov 101
23. 8. **Rüdiger Wick,**
Mücke - SRN
Renáta Čonková,
Nový Bydžov, Na Šarlejích 81
6. 9. **Stanislav Jurička,**
Nový Bydžov, Na Švarcavě 1258
Andrea Tichá,
Skřivany, Malátova 215
6. 9. **Jindřich Hanuš,**
Nepolisy, č. Zadražany 58
Lenka Krouparová,
Nový Bydžov, Dr. J. Ezopa 1803
6. 9. **Petr Havelka,**
Skřivany, Růžová 177
Ladislava Podhajská,
Skřivany, Růžová 177
6. 9. **Stanislav Zima,**
Nepolisy, č. Zadražany 8
Ilona Vejvodová,
Nový Bydžov, Korneliova 61
6. 9. **Zdeněk Šebera,**
Nový Bydžov, Barákova 1712
Anna Šťovíčková,
Nový Bydžov, Vrchlického 1716

ÚMRTÍ

15. 6. **Růžena Holmanová,** 77 let
Nový Bydžov, Jiráskova 585
27. 6. **Zdeněk Hodyc,** 68 let
Nový Bydžov, Jánská 1460
28. 6. **František Pšenička,** 81 let
N. B., č. Skochovice 51
10. 7. **Anna Freivaldová,** 86 let
Nový Bydžov, Julia Fučíka 910
11. 7. **Ladislav Žďárský,** 76 let
Nový Bydžov, Metličanská 1108
19. 7. **Alois Šenk,** 66 let
Nový Bydžov, B. Smetany 1257
20. 7. **Josef Zeman,** 91 let
N. Bydžov, J. Jungmanna 1702
25. 7. **Anna Doležalová,** 60 let
Nový Bydžov, Merendní 1864
28. 7. **Marie Hlubučková,** 83 let
Nový Bydžov, Metličanská 1085
8. 8. **František Janeček,** 68 let
Nový Bydžov, B. Smetany 1466
9. 8. **Zdeňka Kodýdková,** 70 let
Nový Bydžov, Merendní 1867
17. 8. **Zdeňka Stádníková,** 70 let
Nový Bydžov, Úzká 1187
17. 8. **Bohuslav Kohout,** 57 let
Nový Bydžov, J. E. Purkyně 1518
19. 8. **Božena Jiránková,** 88 let
Nový Bydžov, č. Zábědov 67

Utichly kroky, umlkl Tvůj hlas, ale Tvůj obraz zůstal v nás.

28. srpna tomu bylo již 8 let, co nás opustil náš drahý syn, bratr, tatínek, dědeček, pan JOSEF ZAJÍČEK z Nového Bydžova 116.

Vzpomínající rodina

NOVOBYDŽOVSKÝ ZPRAVODAJ
Vydává Městský úřad v Novém Bydžově pravidelně jednou za dva měsíce. Odpovědný redaktor Jaroslav Prokop.
Adresa redakce: Městský úřad, 504 01 Nový Bydžov, tel. **520 310.**
Povoleno OK ONV v Hradci Králové pod čj. 2/88. Tiskne V. & A. Janata, s r.o, Nový Bydžov.
Náklad 1000 výtisků. Mimobydžovským zájemcům zasíláme časopis poštou.
Cena jednoho čísla 7,— Kč.
Uzávěrka příštího čísla 21. 11. 1997.